

Center for
Muslimers Rettigheder
i Danmark

POLICY
RAPPORT

ISLAMOFABI I DANMARK

OVER
PIGER

GIVE ME MY
RIGHTS!

ISLAMOFABI I DANMARK
Policy rapport om islamofobi i Danmark

Forfatter: Jinan Hammoude
Redaktion: Amani Hassani & Lamies Nassri

Udgivet: 24.09.2022

CVR nr.: 37633534

Forsidefoto: privatfoto

© CEDA - Center For Muslimers Rettigheder i Danmark
Mail: info@ceda.nu
www.ceda.nu

Denne publikation eller dele af den må reproduceres til ikkekommercielle formål med tydelig angivelse af kilde.

KAPITEL 1

Introduktion

Denne rapport beskriver islamofobiens hovedtræk og de største udfordringer muslimer i Danmark står overfor. Rapporten beskæftiger sig blandt andet med den anti-muslimske diskurs i Danmark, Islamofobiens udtryk i Danmark og dansk lovgivning. Rapporten understreger dog også, at situationen i Danmark er påvirket af en bredere kontekst og af begivenheder i andre europæiske lande.

I rapporten bruger vi udtrykket "muslim" til at referere til mennesker, der beskriver sig selv som muslimer, eller som er født i familier, hvor Islam er husstandens tro. En sådan definition forudsætter ikke, at alle muslimer er synlige i deres religiøse praksis i samme omfang og på samme måde, tværtimod anerkender den, at muslimer varierer i måden, som de fortolker og praktiserer deres tro på. Ikke desto mindre kan personers "muslimskhed" antages på baggrund af hudfarve og etnicitet, hvor muslimer såvel som ikke-muslimer kan opleve diskrimination baseret på deres antaget tilknytning til Islam.

Islamofobi spænder fra at beskrive muslimer og islam som en trussel mod vesten og de såkaldt vestlige og demokratiske værdier; til politikker og lovgivninger, der aktivt er rettet mod muslimske kvinder, der bærer tørklæde, synlige muslimske mænd og det muslimske samfund generelt. Muslimer er også udsat for racistisk vold og for hadefulde ytringer, både online og offline (EIR 2020, EIR 2021, ENAR 2022).

Denne policy rapport har til formål, som den første på dansk, at sætte islamofobi i Danmark på den politiske dagsorden og befolkningens bevidsthed ved at definere begrebet, skabe overblik over islamofobiens omfang og fremlægge konkrete anbefalinger for at modvirke den stigende islamofobi i Danmark.

KAPITEL 2

Hvad er islamofobi?

Ordet "islamofobi" blev for første gang brugt i tryk tilbage i 1991 i et tidsskrift i USA. På trods af at begrebet er mere end 30 år gammelt, findes der i dag fortsat ikke en definition af islamofobi i danske ordbøger.

Selvom ordet islamofobi har eksisteret i over 30 år, og er et anerkendt begreb i international racismeforskning (Sayyid & Vakil 2010), mangler der en generel anerkendelse af begrebet i Danmark. Dette afspejler sig i en udbredt misbilligelse og underkendelse af muslimers menneskerettigheder, som ofte kommer til udtryk i politisk retorik og politikker.

Den virkelighed muslimer i Danmark befinder sig i, bør navngives: antimuslimske fordomme er vokset betydeligt og så hurtigt i de senere år, at der er brug for, at begrebet anerkendes i bl.a. danske ordbøger og i ordforrådet, således at den kan identificeres og nedkæmpes. På lignende måde var der en tid i europæisk historie, hvor et nyt ord, antisemitisme, var nødvendigt og blev opfundet for at fremhæve de voksende farer ved anti-jødisk fjendtlighed og had. Opfindelsen af ordet "antisemitisme" og dermed identifikationen af en voksende fare afværgede ikke den tragedie, som jøder historisk har oplevet. På samme måde vil den blotte brug af det nye ord "islamofobi" ikke i sig selv forhindre tragiske konflikter og hadforbrydelser for muslimer i hverdagen (The Runnymede Trust 1997:3).

Islamofobi dækker over enhver forskelsbehandling, begrænsning og ekskludering, der sker mod muslimer eller folk der opfattes som muslimer, hvor deres livsstil og værdier undermineres og misbilliges, samtidig med at deres basale menneskerettigheder- og frihedsrettigheder underkendes og begrænses gennem lovgivning og politikker (The Runnymede Trust 2017:7). I de sidste 20 år er islamofobi i Danmark dog blevet mere eksplicit, mere strukturel og mere politisk.

Islamofobi er, med andre ord, multidimensionelt og eksisterer ikke udelukkende på et individuelt niveau, tværtimod, kommer islamofobi i Danmark mest til udtryk på et strukturelt niveau, gennem islamofobiske lovgivninger, politikker og diskurser, der har til formål at begrænse muslimer som samfundsgruppe.

Kritikere af ordet mener, at den fjerner mulighed for kritik af Islam, og at den demoniserer og stigmatiserer enhver, der ønsker at deltage i sådan kritik. Begrebet 'islamofobi' har ikke til formål at diskvalificere en saglig religionskritik, men fremhæver snarere, at en bestemt italesættelse af Islam som immanent ond og som en trussel mod danske værdier, dansk kultur og Vesten, er med til at skabe en frygt eller modvilje mod muslimer eller personer der antages for at være muslim.

Den islamofobiske diskurs

Hvordan kan man så kende forskel på saglig kritik og uenighed på den ene side og islamofobi og fjendtlighed på den anden side? Den islamofobiske diskurs fremstiller typisk muslimer som udifferentierede, statiske og monolitiske og som intolerante over for intern pluralisme og overvejelser. På baggrund af dette, bliver muslimer ikke kun fremstillet som homogene, de bliver også generaliseret, hvor den enkelte muslim forestilles at være repræsentant for alle muslimer.

Denne generalisering og homogenisering gør sig typisk ikke gældende for andre befolkningsgrupper. Eksempelvis anses den enkelte københavnere, kristen og europæer ikke for at være repræsentant for én homogen gruppe, tværtimod anerkender man typisk, at der er store variationer blandt individer inden for samme sociale gruppe, samtidig med at disse variationer tillægges individuelle årsagsforklaringer. Dette gør sig typisk ikke gældende for muslimer og andre racialiserede personer, hvor der i stedet ofte bliver brugt generaliserende forklaringer til at beskrive deres handlinger. Hyppigt bruges episoder, hvor en enkelt muslim vurderes at have opført sig dårligt, som et illustrativt eksempel til at fordømme alle muslimer uden undtagelse (The Runnymede Trust 2017:8-9).

Islamofobiske diskurser gør hyppigt brug af stereotype forestillinger og påstande om et positivt og overlegent "os" (majoritetsbefolkningen) såvel som et negativt og underlegent "dem" (muslimer). "Os" præsenteres ofte som civiliserede, rimelige, generøse, effektive, sofistikerede, oplyste og ikke-sexistiske. "De" forestilles bl.a. at være primitive, voldelige, irrationelle, skematiske, uorganiserede, undertrykkende og sexistiske. Denne "os og dem"-dikotomi kommer typisk til udtryk gennem historier - anekdoter, rygter, sladder, vittigheder og nyheder samt politiske diskurser og fortællinger.

Islam, og i forlængelse heraf, muslimer, anses som voldelige og aggressive, tenderende til barbarisk terrorisme og som værende uforsonligt fjendtlige over for den Vestlige verden. For eksempel bruges dokumentarfilmen "Moskéerne bag Sløret" (TV2 2016) hyppigt som et middel til at hævde, at muslimer bruger deres religion til strategiske, politiske og skematiske fordele frem for en religiøs tro og som en livsstil. Dette billede er ofte gengivet af medierne, for eksempel gennem brug af de såkaldte "Muhammed-tegninger", der fremstiller Islam som en aggressiv og voldelig religion.

Islamofobi adskiller sig derved fra saglig kritik af Islam ved at tage udgangspunkt i samme sociale konstruktion som racisme, hvor grupper fremstilles som racer som tillægges specifikke stereotype opfattelser og hvor religiøs tilhørsforhold, hvad end den er reel eller opfattet, fremstilles som proxy for race. Som følge af denne forståelse, kan selv de, der vælger ikke at praktisere Islam, men som opfattes som muslimer, på grund af deres etnicitet, race eller migrationsbaggrund - blive udsat for islamofobi (MEND 2019:1).

Hvorfor er en definition vigtig?

Det er nødvendigt med en definition af islamofobi på dansk for at forstå, hvordan muslimer i Danmark kan opleve diskrimination og racisme både socialt, strukturelt og i politisk diskurs. Vi kan ikke komme problemet til livs medmindre vi forstår den. En formel definition vil give politiske beslutningstagere, civilsamfund og menneskerettighedsorganisationer mulighed for at identificere, hvordan islamofobi manifesterer sig og fungerer og derfor udtænke meningsfulde strategier til at tackle det. Desuden vil en definition af islamofobi signalere til muslimer i Danmark, at deres politikere anerkender de vanskeligheder, som de står overfor, og forsikre dem om, at bekæmpelsen af islamofobi er en prioritet. En definition af islamofobi er altså med til at skabe en fælles forståelse af problemet i vores samfund generelt.

Der findes forskellige definitioner af islamofobi, som alle er relevante og indfanger fænomenet, dog benytter vi os hos CEDA af All Party Parliamentary Group on British Muslims definition af islamofobi, som er defineret i rapporten "Islamophobia Defined" (2017).

Definitionen er oversat fra engelsk og lyder:

” Islamofobi er rodfæstet i racisme og er en type racisme, der retter sig mod muslimer eller dem der opfattes som muslimer

Som tidligere nævnt, er der et overlap mellem racisme og islamofobi. Muslimer racialiseres gennem islamofobiske diskurser, der stereotyperer- og homogeniserer dem som én gruppe, og fremstiller dem som fundamentalt anderledes fra resten af samfundet. Samtidig manifesterer islamofobi sig på samme måde som andre former for racisme, og kan endda komme til udtryk sammen med andre former for diskrimination. Det er derfor vigtigt at være opmærksom på intersektionelle udtryk for islamofobi, som kan medføre, at fx muslimske kvinder er mere udsatte på arbejdsmarkedet eller i offentlige rum, eller at sorte muslimer kan opleve diskrimination både pga. deres muslimskhed og deres raciale baggrund (ENAR 2021).

Ved at konceptualisere islamofobi som "en type racisme", forstår vi, at racialiserede muslimer er ofre for mere end blot åbenlyse udtryk for religiøst had og misbrug, men er underlagt et system med strukturel diskrimination, kontrol og socioøkonomisk udelukkelse. Derfor er hadforbrydelser, chikane og diskrimination på offentlige steder blot udtryk for de mest synlige og åbenlyse former, som islamofobi kan antage. Men islamofobi kan desuden komme til udtryk på områder som uddannelse, beskæftigelse og politik, for blot at nævne nogle få områder.

En definition af islamofobi er derfor nødvendig for at kunne konceptualiserer og nedkæmpe dette voksende samfundsproblem.

KAPITEL 3

Islamofobiens udtryk i Danmark

European Islamophobia Report for 2021 fastslår, at islamofobi er et voksende og presserende problem i de fleste europæiske lande, dog bliver Danmark sammen med Østrig og Frankrig udpeget til at have et alarmerende problem med institutionaliseret og strukturel islamofobi (EIR 2021:30). Islamofobiens udtryk i Danmark er vidtrækkende både i den offentlige- og politiske diskurs, i mediediskursen, samt i politikker og lovgivninger.

Idet at statslig dataindsamling baseret på religiøst tilhørsforhold er ulovligt i Danmark, er det ikke muligt, statistisk, at indramme omfanget af muslimeres oplevelser af islamofobi. Der findes meget få rapporter og meget lidt forskning, der netop undersøger islamofobi i Danmark. Som følge heraf er idéen om en diskrimination mod specifikt muslimer ofte kun at finde i rapporter og forskning, der omhandler generel diskrimination i Danmark mod etniske minoriteter med såkaldt ”ikke-vestlig” baggrund. Kategorien ”ikke-vestlig” benyttes ofte synonymt og som proxy for muslimer i den offentlige debat, i den politiske diskurs og i dansk lovgivning. Muslimer i Danmark er primært kategoriseret som ikke-vestlige indvandrere og efterkommere, fordi de fleste danske muslimer stammer fra såkaldt ”ikke-vestlige” lande inklusive Tyrkiet, Syrien, Palæstina mv. (EIR 2018:261). Siden 2020 er en ny kategorisering, ”MENAPT”, begyndt at vinde indpas i politisk diskurs og lovgivning, denne nye kategori vil uddybes senere i afsnittet.

Islamofobi i Danmark kan observeres gennem tale, skrift, adfærd, strukturer, politikker, lovgivning eller aktiviteter, der arbejder for at kontrollere, regulere eller udelukke muslimsk deltagelse i det sociale, civile, økonomiske og politiske liv, eller som legitimerer had, bagvaskelse, stereotyper, misbrug eller vold rettet mod muslimer.

Følgende afsnit vil tydeliggøre islamofobiens udtryk i Danmark fra 2016-2022 inddelt efter de vigtigste temaer i Danmark og ved at fremhæve diverse islamofobiske hændelser, som er foregået online, offline, i medierne, i dansk politik og i lovgivningen. Dette er blot nogle få eksempler på de mest kontroversielle temaer i de år og ikke en kronologisk gennemgang af samtlige islamofobiske begivenheder, kampagner og politikker (se appendix for tidslinje).

Muslimer som kategori

”Ikke-vestlige indvandrere og efterkommere”

I februar 2017 blev en politisk hensigtserklæring vedtaget, der havde til formål at skelne “danskere” fra “ikke-vestlige indvandrere og efterkommere”. Hensigtserklæringen blev vedtaget i Folketinget med 55 mod 54 stemmer (ft V8:2017).

Kategorien bruges særligt om muslimer og har dermed været med til at fremhæve danske muslimers ”anderledeshed” ved at kategorisere dem som ikke danske. Kategorien er også blevet brugt i dansk lovgivning, hvor der er blevet rettet lovpakker særligt mod “ikke-vestlige”, for eksempel gennem “parallelsamfundspakken”. Da det er ulovligt at målrette lovgivning mod religiøse grupper, har man gennem kategorien “ikke-vestlig” alligevel fundet en udvej.

”MENAPT”

I 2021 indførte regeringen en ny kategori “MENAPT”, der dækker over borgere, der stammer fra lande fra Mellemøsten og Nordafrika (Syrien, Kuwait, Libyen, Saudi-Arabien, Libanon, Somalia, Irak, Qatar, Sudan, Bahrain, Djibouti, Jordan, Algeriet, Forenede Arabiske Emirater, Tunesien, Egypten, Marokko, Iran, Yemen, Mauretanien og Oman), Afghanistan, Tyrkiet og Pakistan (Dokumentationscenter 2021). Formålet med kategorien MENAPT er at indfange en mere målrettet gruppe, end kategorien ”ikke-vestlige” gjorde, da den nye kategori specifikt inkluderer lande i Mellemøsten, Nordafrika, Afghanistan, Pakistan og Tyrkiet, men udelukker lande i samme region som Israel, Etiopien og Eritrea, som ikke er overvejende muslimske.

Ved at bruge kategorien MENAPT, kan den danske stat antage borgernes religiøse baggrund og målrette politikker og lovgivning, der særligt retter sig mod muslimer i Danmark (EIR 2021:192). Kategorien finder langsomt indpas i dansk lovgivning og politik og forestilles at kunne komme til at erstatte kategorien ”ikke-vestlig” for mere målrettet at kunne regulere muslimers adgang til bolig og sociale ydelser, herunder især udvidelsen af “ghettopolitikkerne” og de nye begrænsninger for ansøgninger om statsborgerskab.

Politik

”Maskeringsforbuddet”

Islamofobi i Danmark skal også ses i en bredere kontekst og er ofte inspireret af andre europæiske lande og deres politikker, herunder Belgiens burkaforbud. Som følge af at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol godkendte Belgiens burkaforbud, blev samme ”maskeringsforbud” foreslået af Dansk Folkeparti i oktober 2017 (L219:2017). I selve lovforslaget er “burka” nævnt 14 gange, “niqab” 12 gange, “Islam” fem gange og “muslim” én gang., Alligevel fastslår politikere, at der er tale om et maskeringsforbud og ikke et lovforslag, der er målrettet en bestemt religiøs minoritet. Den 31. maj 2018 blev lovforslaget vedtaget, hvor 75 stemte for, herunder Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Venstre, mens 30 stemte imod, herunder Enhedslisten, Alternativet og Socialistisk Folkeparti.

”Social kontrol”

I 2017 var der også et gennemgående politisk fokus på “social kontrol” og en del offentlige kampagner omkring emnet. Fælles for kampagnerne var at kæde muslimske forældre og Islam som tro til “social kontrol” og dermed gøre emnet til et ”muslimsk problem”. Et eksempel er Københavns Kommunes kampagne om “negativ social kontrol”: ”Kærlighed er en ret” (2017). På plakaterne fra kampagnen var der billeder af en etnisk dansk mand og en kvinde med hijab, der kysser. Københavns Kommunes tidligere beskæftigelses- og integrationsborgmester Anna Mee Allerslev (R), forklarede i sin tid, at ”Især unge med ikke-vestlig baggrund står i en svær situation” (Kristeligt Dagblad 2017). Eksemplet viser bl.a., hvordan “ikke-vestlig” bruges synonymt med danske muslimer, da kampagnen fremhævede en kvinde, der bærer hijab. Samme år lancerede Udlændinge- og Integrationsministeriet en kampagne om “negativ social kontrol” med titlen ”Med al ære og respekt” (Als Research 2017).

Den 24. august 2022 offentliggjorde ”Kommissionen for den glemte kvindekamp”, som er nedlagt af regeringen, Socialdemokratiet, deres første anbefalinger mod “æresrelateret social kontrol” (denglemtekvindekamp.dk 2022). Kommissionens anbefalinger er direkte rettet mod muslimer, hvor der anbefales et tørklædeforbud i folkeskolerne. Kommissionen udtalte endvidere at de af juridiske årsager ikke kan målrette lovgivningen, så den kun rammer muslimer, og derfor skal et muligt fremtidigt lovforslag blive formuleret som et generelt forbud mod religiøse symboler (DR 22).

Fælles for kampagnerne og anbefalingerne er, at de tegner et billede af “negativ social kontrol” som et eksklusivt muslimsk problem, hvilket er med til at mistænkeliggøre muslimer og dermed legitimere en øget overvågning og kontrol af muslimske familier, samtidig med at det er et direkte indgreb i muslimers hverdag. På trods af at disse lovforslag og kampagner klædes ud som generelle (af hensyn til menneskerettighedskonventionerne), så er de i taler, debatter og den offentlige diskurs direkte møntet på muslimer.

”Parallelsamfundspakken”

Kendetegnende for 2018 er, at den danske regering indførte ”parallelsamfundspakken” (Regeringen 2018). Formålet med parallelsamfundspakken hævdes at være at mindske såkaldte parallelsamfund og sikre en bedre integration gennem hårdere straffe for kriminalitet, færre penge fra det offentlige, og begrænsninger i, hvordan man opdrager børn (skole og daginstitution mv.). Loven er blevet stærkt kritiseret for at være diskriminerende, idet hovedkriteriet for at et alment boligområde kan defineres som et såkaldt “parallelsamfund” (tidligere ’ghetto’), er, at majoriteten af beboerne er “ikke-vestlige indvandrere og efterkommere” (Regeringen 2018). Loven er også blevet kritiseret for at stigmatisere og racialisere særligt muslimske borgere. Med “parallelsamfundspakken” følger desuden en række diskriminerende politikker, herunder tvangsflytninger af almene boligbeboere, tvangsvuggestuer, tvangsfordeling af gymnasieelever og en styrket politiindsats, for blot at nævne nogle stykker.

Muslimske friskoler

Endvidere kom der i 2018 budgetnedskæringer til muslimske friskoler, hvor størstedelen af eleverne har ”udenlandsk baggrund”. Dette blev besluttet efter, at et tilsyn hævdede at have fundet undervisningsmateriale med ”jihad-tema” på én af skolerne. Den konkrete skole bliver senere lukket, mens flere muslimske friskoler fik skærpet tilsyn. I maj 2018 fratog regeringen statstilskuddet hos flere muslimske skoler, med begrundelsen om at de ikke opfylder friskolelovens krav (DR 2018b).

I forlængelse af budgetnedskæringerne fra 2018, udtalte statsministeren Mette Frederiksen d. 17. september 2022, at alle muslimske skoler bør lukkes (BT 2022). Dette på trods af at børne- og undervisningsministeriet tidligere havde vurderet, at det er i direkte strid med Grundloven at kræve, at en procentdel af eleverne ikke har udenlandsk baggrund, fordi det fremstår som ”diskrimination på baggrund af afstamning” (BT 2022). Efterfølgende forklarede børne- og undervisningsminister, Pernille Rosenkrantz-Theil, at en sådan lovgivning godt kan gennemføres, men at, ”Det kommer an på, hvordan man skruer det sammen. Vi vil fremlægge en model, der ikke bliver underkendt” (BT 22).

”Paradigmeskiftet”

Folketingsvalget i 2019 betød, at vi fik regeringsskifte fra Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti til Socialdemokratiet som mindretalsregering. Mange muslimer håbede, at regeringsskiftet ville betyde en mindre islamofobisk diskurs. Dog indførte Socialdemokratiet samme år det såkaldte ”paradigmeskifte” (L140:2019), der flyttede partiets udlændinge- og integrationspolitik mod højre. Deres fokus blev nu flyttet fra integration til hjemsendelser af flygtninge. 2019 er derfor kendetegnet ved, at der ikke længere kan skelnes mellem det traditionelle højre- og venstre på værdipolitikken, da Socialdemokratiet som det traditionelle venstrefløj har indført og normaliseret den islamofobiske diskurs og retorik, som tidligere udelukkende kendetegnede det politiske højrefløj (EIR 2019:232).

Diskrimination

Arbejdsmarkedet

I 2020 udgav Institut for Menneskerettigheder rapporten ”*Kvinder med tørklæde – Ti kvinders erfaringer med arbejdsmarkedet*” (2020), der viste, at kvinder med tørklæde skal sende 60 % flere ansøgninger end etniske danske kvinder for at blive indkaldt til jobsamtale. Hidtil har der ikke været statistiske undersøgelser, der undersøger omfanget af den diskrimination, som muslimske kvinder med hijab oplever i forbindelse med deres jobsøgning.

COVID-19

2020 blev globalt formet af COVID-19-pandemien, som også spredte sig bredt i Europa. Ifølge European Islamophobia Report 2020, havde COVID-19 en forstærkende effekt på islamofobien i Europa, hvor Danmark hellere ikke var en undtagelse (EIR 2020:7f). Under pandemien iværksatte regeringen et krav om mundbind i offentligheden, som en undtagelse til ”maskeringsforbuddet”.

Islamofobien i Danmark indtog en ny form, da en muslimsk kvinde bar sin niqab efter retningslinjerne for ansigtsmasker i offentlig transport og alligevel fik en bøde af politiet for at bryde maskeringsforbuddet (Lokalavisen Aarhus 2020). COVID-19-reglerne har tydeliggjort og igen fremhævet, at muslimer som religiøs gruppe, var målrettet lovgivningen om maskeringsforbuddet.

Hadforbrydelser

Tilbage i 2016 blev 56 islamofobiske hændelser registreret i Danmark, det svarer til, at 20 % af samtlige hadforbrydelser i Danmark, var rettet mod muslimer på trods af at muslimer i Danmark kun udgør 5 % af den generelle befolkning. Det gør muslimer til den mest udsatte minoritet (Rigspolitiet 2016:13). Endvidere er danske muslimer udsatte for et hav af hadefulde kommentarer på diverse sociale medier.

Tilbage i 2016 og 2017 registrerede AnmeldHad.dk 1100 onlinehændelser, hvoraf 98 % var rettet mod danske muslimer (anmeldhad.dk, EIR 2017:176). I maj 2021 offentliggjorde Analyse & Tal, undersøgelsen ”Angreb i den offentlige debat på Facebook”, som viste, at emnet Islam indeholder den største andel af angreb online. Mere end hver ottende kommentar om islam er et angreb ifølge analyser af Facebooks algoritme, heraf kan 6 % af disse kommentarer karakteriseres som hadefulde (Analyse & Tal 2021).

I 2020 var hadforbrydelser mod muslimer fortsat høj, herunder fysisk, verbal og online misbrug. Ud af de 194 tilfælde af religiøst motiverede hadforbrydelser var omkring 45 % rettet direkte mod muslimer, hvilket viser, at muslimer er den gruppe der, udsættes mest for religiøst motiverede hadforbrydelser i Danmark (Rigspolitiet 2020).

Islamofobi og algoritmer

I 2019 blev det afsløret, at danske jobcentre bruger en algoritme, der indhenter oplysninger fra nationale CPR-registre om ledige danske statsborgere, der er kategoriseret som ”ikke-vestlige indvandrere og efterkommere” uden borgerens direkte samtykke eller viden.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR), brugte kategorien "ikke-vestlig oprindelse" til at kategorisere arbejdsløse borgere fra "ikke-vestlige" lande. STAR forklarede, at algoritmen er skabt for at forudsige langtidsledighed, hvor de jobsøgende efterfølgende vil få forskellige forløb hos jobcenteret, baseret på profileringsværktøjet. Institut for Menneskerettigheder indbragte i 2020 sagen for Ligebehandlingsnævnet, da de mente at det er diskrimination at lægge vægt på borgerens etniske oprindelse (Institut for Menneskerettigheder 2020b).

I 2021 udgav Institut for Menneskerettigheder, rapporten ”Når algoritmer sagsbehandler – Rettigheder og retssikkerhed i offentlige myndigheders brug af profileringsmodeller” (2021). I rapporten fremhæves det, hvordan algoritmer, herunder jobcentrets algoritme, kan udfordre fundamentale menneskerettigheder, hvor borgere kan blive udsat for diskrimination på baggrund af eksempelvis etnicitet, religion og køn (Institut for Menneskerettigheder 2021). STAR-algoritmen forudsiger langtidsledighed, hvor etnicitet bruges som afgørende variabel, der udpeger ”ikke-vestlige” som potentiel risikogruppe.

Senere blev profileringsværktøjet fjernet, på trods af at Ligebehandlingsnævnet ikke mente, at der var tale om diskrimination, da værktøjet ramte ”ikke-vestlige” som er en bred gruppe. Algoritmer er med andre ord ikke objektive, men kan for nogle befolkningsgrupper være diskriminerende, islamofobiske og begrænsende.

KAPITEL 4

Islamofobiens konsekvenser

Konsekvenserne for islamofobi er vidtrækkende og påvirker muslimer både på et individuelt niveau, men også på et strukturelt niveau hvad angår deres position i samfundet. Islamofobi højner en følelse af uretfærdighed i samfundet. Islamofobi portrætterer muslimer som en ”trussel” og som andenrangsborgere i samfundet, hvor de ikke behandles ligeværdigt med majoritetsbefolkningen.

Islamofobi har en dyb indvirkning på den enkelte muslim, og i det bredere samfund. På det individuelle plan omfatter islamofobi dehumaniserende, følelsesmæssige og psykologiske virkninger, som bidrager til følelser af frygt, sårbarhed, vrede, ydmygelse og nedsat selvværd. Mange muslimer føler sig presset til at skjule eller underspille deres religiøse identitet for at gøre sig selv mindre synlige som muslimer eller virke mere "moderate" for at reducere offentlighedens mistro, samt undgå verbal og fysisk angreb. Yderligere kan muslimer begrænse deres mobilitet og/eller bevidst undgå visse situationer, hvor de kan være mål for islamofobi og fordomme.

Frygten for at være et mål og altid i fare for at opleve islamofobi, kan skabe psykiske og mentale mén. Forskning viser også, at børn der er vidne til racisme oplever selvcensur ved at sløre og skjule deres identitet, og at de derfor har større sandsynlighed for at udvikle mentale problemer, når de modnes, end de børn, der ikke er vokset op med islamofobi og racisme (ECRI 2021:20, Moffic et. al 2019).

Nyere forskning på mental helbred og konsekvenserne af islamofobi, viser også, at islamofobi øger sandsynligheden for alvorlige sociale og mentale lidelser, som ikke kun har konsekvenser for den enkelte muslim, men også for samfundet generelt, da samfundet er økonomisk forpligtet til at hjælpe borgere med sygdom (Moffic et. al 2019).

Islamofobi udfordrer desuden demokratiet, da den fortier muslimske stemmer i offentlige debatter, hvor de konsekvent skal portrætteres ud fra negative stereotypificeringer af dem, baseret på deres religion og etnicitet. Endvidere har islamofobi konsekvenser for sameksistensen i samfundet, da den forhindrer muslimer og ikke-muslimer i hensigtsmæssigt at samarbejde om fælles udfordringer og løsninger af for eksempel sociale problemer i lokalsamfundet.

Vi har derfor i CEDA frembragt en række anbefalinger, som kan benyttes af myndigheder og civilsamfundsorganisationer i arbejdet med at bekæmpe islamofobi i Danmark.

KAPITEL 5

Anbefalinger til Folketingets partier, regeringen og danske medier for at bekæmpe islamofobi

Anerkend problemet

Islamofobi i Danmark er alarmerende og bør tages alvorligt. I CEDA mener vi, at islamofobi først og fremmest bør anerkendes som begreb, fordi det er vigtigt at navngive problemet for derefter at kunne håndtere problemet.

Det er først i år, den 24. januar 2022, at racisme for alvor er kommet på den politiske dagsorden i Danmark, da regeringen sammen med SF, Radikale Venstre, Enhedslisten, Alternativet og Kristendemokraterne, offentliggjorde deres planer om at lave en national handlingsplan mod racisme.

I CEDA mener vi, at islamofobi i Danmark bør anerkendes som et presserende problem og at den bør have sin egen politiske handlingsplan. Vi er nødt til at have en samtale om islamofobis udtryk og konsekvenser, derudover bør begrebet anerkendes offentligt såvel som politisk som en type racisme, der er rettet mod muslimer eller dem som opfattes som muslimer.

I CEDA appellerer vi til, at Danmark følger Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerances (ECRI) anbefalinger ”*On preventing and combating anti-Muslim racism and discrimination*” (2021).

Skab en national strategi mod islamofobi

ECRI anbefaler, at alle europæiske lande udarbejder nationale handlingsstrategier for at nedkæmpe islamofobi i deres respektive lande. I CEDA tilslutter vi os ECRIs anbefaling og opfordrer til, at der udformes en national handlingsplan, der både anerkender og fordømmer islamofobis eksistens i samfundet, samt bidrager med konkrete handlestrategier.

Kampen mod islamofobi er en menneskeret, og handler om at beskytte vores frie og åbne samfund. Det handler om at sikre, at alle kan leve i tryghed og uden frygt for diskrimination eller angreb.

Mere forskning om islamofobi

I Danmark er der endnu ikke meget målrettet forskning, der har fokus på islamofobi. Den eksisterende forskning på området er derfor begrænset. Der er brug for at styrke monitoreringen af islamofobi i Danmark. Det gælder både forskning i omfanget af islamofobi i Danmark, årsagerne hertil, et intersektionelt fokus på hvilke grupper der er mest udsatte, hvilke miljøer islamofobi trives i, samt hvilke konsekvenser islamofobi har for den enkelte muslim, muslimske institutioner og samfundet generelt.

Som denne gennemgang af islamofobi viser, trives islamofobi i Danmark. Det er derfor afgørende, at de relevante myndigheder får overblik over eksisterende forskning i Europa, samtidig med at der gennemføres forskning i national kontekst, der udforsker forskellige aspekter og erfaringer med islamofobi som en type racisme, der både kan udfolde sig strukturelt, politisk og i hverdagslivet i form af mikroaggressioner.

Styrket monitorering af islamofobiske hændelser i Danmark

I 2020 var 87 ud af 194 tilfælde af de religiøst motiverede hadforbrydelser, der var anmeldt til politiet, rettet mod muslimer. Det svarer til, at hele 45 % af religiøst motiverede hadforbrydelser var rettet mod den muslimske minoritetsgruppe (Rigspolitiet 2020). Vi foreslår, at der igangsættes en monitorering af islamofobiske hændelser i Danmark, både fysisk og online, samt statslige bevillinger til arbejdet med at støtte og vejlede de personer, der har været udsat for en islamofobisk hændelse, som anbefalet af ECRI.

Målrettet forskning om algoritmer og diskrimination

Institut for Menneskerettigheder har peget på, hvordan algoritmer kan udfordre fundamentale menneskerettigheder, hvor borgere kan blive udsat for diskrimination på baggrund af eksempelvis etnicitet, religion og køn (Institut for Menneskerettigheder 2021).

CEDA anbefaler, at der igangsættes forskning i, hvordan algoritmer kan diskriminere bestemte grupper, herunder muslimer for at sikre, at algoritmer ikke udfordrer bestemte gruppers basale rettigheder. Det er afgørende, at udfordringerne bliver adresseret tidligt i beslutnings- og udviklingsfasen og kontinuerligt evalueres. Midler bør afsættes til fremtidig forskning i etisk brug af algoritmer, der ikke diskriminerer.

Islamofobi som en del af pensum

Danske børn og unge skal rustes i at sige fra over for islamofobi og andre former for racisme.

Islamofobi har en alvorlig indvirkning på unge mennesker i modtagerenden, da det skaber fremmedgørelse, som kan føre til tab af tillid, depression og udvide kløften mellem medlemmer af samfundet allerede fra barnsben. Muslimske børn og unge kan opleve verbal og fysisk mobning, fordi de er muslimer eller opfattes som muslimer. I folkeskolens formålsparagraf §1, stk. 3 står der netop, at "Folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati." (uvm.dk, 2022).

Det er derfor vigtigt, at folkeskolen, ungdomsuddannelserne og grunduddannelserne lever op til lovgivningen om, at eleverne bør dannes til at kunne begå sig i et mangfoldigt samfund, hvor de udvikler en forståelse for, at deres handlinger og udsagn kan have negative konsekvenser for andre.

Obligatorisk undervisning om islamofobi

Der bør gøres en indsats for at sikre, at det er et antiracistisk pensum, som skolerne underviser i, samt at underviserne får et obligatorisk fag på lærer- og pædagogseminariet om antiracisme, islamofobi, diskrimination og etnocentrisme. Allerede eksisterende uddannelsesmateriale bør screenes for diskriminerende, racistisk og islamofobisk indhold.

Undervisning i samfundsfag og historie, bør indeholde en gennemgang af islamofobiens udtryk i Danmark siden 9/11 indtil nu, hvor elever kan få indblik i mediediskursen omkring muslimer i Danmark, og hvilke konsekvenser denne har haft for muslimer som samfundsgruppe. Undervisning og indblik i islamofobi bør derfor gøres obligatorisk for elever og lærer.

Islamofobi på arbejdsmarkedet

Institut for Menneskerettigheder konkluderer i en rapport fra 2020, at muslimske kvinder i Danmark, der bærer tørklæde, skal sende 60 % flere ansøgninger end majoritetsbefolkningens kvinder for at blive indkaldt til jobsamtale. Det er over det dobbelte, sammenlignet med majoritetsbefolkningen. Der skal derfor nedsættes et tilsyn over racismen og islamofobiens omfang i ansættelsesprocesser. Det danske arbejdsmarked, herunder arbejdspladser, bør uddannes i håndteringen af islamofobi, samt oprustes til at identificere islamofobi og krænkende handlinger over for religiøse minoriteter på arbejdspladser. Det skal sikre, at de tilsynsførende reagerer hurtigt, når der er tegn på krænkende handlinger mod religiøse minoriteter.

Boligsektoren

I dag foregår der åbenlys diskrimination på det almene boligområde gennem "ghettoloven", da et område kun defineres som "parallelsamfund" (tidligere "ghetto"), hvis mere end 50 % af beboerne har en såkaldt "ikke-vestligt" baggrund.

Gennemgangen af islamofobiens udtryk i Danmark viser, at "ikke-vestlige" bruges som synonym for muslimer, hvor den nye MENAPT kategori yderligere bekræfter, at lovgivningen målrettet ønsker at ramme muslimer i Danmark.

Staten bør først og fremmest stoppe brugen af diskriminerende kategorier som "ikke-vestlige", "MENAPT" og borgere der ikke er fra EU/EØS. "Ghettoloven" bør ophæves og salget af Mjølnerparken indstilles, som tilskyndet af FNs særlige rapportører, E. Tendayi Achiume og Balakrishnan Rajagopal (OHCR 2020). Samtidig skal der sikres lige adgang til boligmarkedet, også for borgere der ikke er fra EU/EØS, hvoraf en stor del af disse er født og/eller opvokset i Danmark, men er ramt af regeringens strenge regler om statsborgerskab. Derudover bør der komme et forbud mod direkte diskrimination på baggrund af etnicitet, og indirekte diskrimination på baggrund af pris.

KAPITEL 6

Konklusion

Denne rapport har som den første på dansk, bidraget med en dansk definition af islamofobi og en gennemgang af islamofobiens udtryk i dansk kontekst.

Rapporten konkluderer, at islamofobi i Danmark er bekymrende, da denne gradvis institutionaliseres og normaliseres gennem nye politikker og lovgivninger, der med tiden er blevet mere tydelige i deres ønske om at ramme muslimer som målgruppe.

En særligt bekymrende udvikling er den nye statistiske kategori ”MENAPT”, som gør det muligt for regeringen at målrette lovgivninger og politikker specifikt mod muslimske borgere ved at udlede deres muslimske identifikation baseret på deres oprindelseslande. Kategorien er ny, og vi ser kun begyndelsen af hvordan den kan udspille sig i fremtidig lovgivning og politikker.

Hadforbrydelser mod muslimer er høj og støt stigende, herunder fysisk, verbal og online misbrug. Undersøgelser viser, at muslimske jobansøgere er dårligere stillet, når de søger job, herunder muslimske kvinder med hijab. Den politiske diskurs omkring muslimer er beklædt af en ”liberal retorik”, der ikke åbenlyst ønsker at begrænse muslimers religiøse praksis og borgerrettigheder, men som i stedet forklæder det i en retorik, der forsøger at ”redde” muslimer, især børn, unge og kvinder fra religionen Islam, som opfattes som ”tilbagestående”, ”kontrollerende” og som en ”trussel”.

Baseret på denne gennemgang af islamofobiens udtryk i Danmark, konkluderes der, at der er brug for, at islamofobi for alvor sættes på den politiske dagsorden i Danmark. Der er brug for en konkret handlingsplan, der er målrettet muslimer i Danmark, og som effektivt bekæmper den stigende islamofobi, da islamofobiens konsekvenser er vidtrækkende, både for den enkelte muslim og på et strukturelt plan, hvor basale menneskerettigheder krænkes i ”frihedens navn”.

Litteraturliste

Als Research (2017): ”Med al ære & respekt – Bryd negativ social kontrol”

Allen, Chris (2013): *Passing the Dinner Table Test: Retrospective and Prospective Approaches to Tackling Islamophobia in Britain.*

Analyse & tal (2021): *”Angreb i den offentlige debat på Facebook”.*

APPG (2017): *Islamophobia Defined.*

Aarhus Lokaltidningen (2020): *”Kvinde sigtet for at bære niqab i Aarhus”.*

Bendixen, Michala Clante (2020): *”Denmark: New statistics category for migrants from Muslim countries”.* European Commission.

BT (2018): ”Støjberg: Nu er det ramadan, og jeg vil gerne slå tre ting fast”

DR (2018): ”DF-politiker fra Faxe: Skyd mod migranter”

DR (2018b): ”Hver anden muslimske friskole er under tilsyn”

Dokumentationscenter (2021): ”MENAP-lande”

ECRI (2021): *”General Policy Recommendation No. 5 (revised) on preventing and combating anti-Muslim racism and discrimination”.*

EIR (2017): *European Islamophobia report*

EIR (2018): *European Islamophobia report*

EIR (2019): *European Islamophobia report*

EIR (2020): *European Islamophobia report*

EIR (2021): *European Islamophobia report*

ENAR (2021): https://www.enar-eu.org/IMG/pdf/factsheet-denmark_final.pdf

Facebook (2020): Mette Frederiksen - *”Sharia hører ikke til i Danmark”.*

FT (2021): ”Orientering om anvendelsen af en ny supplerende statistik”

Garner, Steve og Saher Selod (2014): *The Racialization of Muslims: Empirical Studies of Islamophobia*

Institut for Menneskerettigheder (2020): ”Kvinder med tørklæde – Ti kvinders erfaringer med arbejdsmarkedet”

Institut for Menneskerettigheder (2020b): *”Institut for Menneskerettigheder indbringer Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering for Ligebehandlingsnævnet”*

Institut For Menneskerettigheder (2021): **”NÅR ALGORITMER SAGSBEHANDLER: RISIKO FOR DISKRIMINATION I DET OFFENTLIGES BRUG AF PROFILERINGSMODELLER”**

Information (2017): "Socialdemokrater og DF'ere var enige på weekendens landsmøder: De Radikale er 'ræven i hønsegården'"

Kristeligt Dagblad (2017): "Kyssekampagne skal mindske social kontrol"

L219 (2017): "L 219 Forslag til lov om ændring af straffeloven."

L140 (2019): "Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love".

MEND (2018): Approaching a definition of Islamophobia More than words

MEND (2019): Defining islamophobia

MEND (2020): "Listening to British Muslims: policing, extremism and Prevent"

MEND (2021): Why Councils Should Adopt the APPG Definition of Islamophobia

Moffic, H. Steven, John Peteet, Ahmed Zakaria Hankir, Rania Awaad (2019): Islamophobia and Psychiatry - Recognition, Prevention, and Treatment. Springer.

OHCHR (2020): "UN human rights experts urge Denmark to halt contentious sale of "ghetto" buildings"

Regeringen (2018): "Regeringen Vil Gøre Op Med Parallelsamfund".

Rigspolitiet (2020): "Hadforbrydelser i 2020 - Rigspolitiets årsrapport vedrørende hadforbrydelser".

Rigspolitiet (2016): "Hadforbrydelser i 2016 - Rigspolitiets årsrapport vedrørende hadforbrydelser".

Retsinformation.dk (2020): <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/2>

Sayyid, S., & Vakil, A. (2010). Thinking through Islamophobia: global perspectives. Hurst.

The Runnymede Trust (1997): "Islamophobia - A Challenge For Us All".

The Runnymede Trust (2017): "Islamophobia - Still a challenge for us all".

TV2 (2017): "Her er det mistænkelige materiale, der har sat muslimsk friskole under skærpet tilsyn"

Uvm (2022): "Folkeskolens formål"

Uvm.dk (2018): "Ledere på ungdomsuddannelserne oplever udfordringer med elever med udemokratiske værdier"

V38 (2017): "V 38 Om antal beboere i Brøndby Strand med indvandrerbaggrund."

Appendix

Tidslinje islamofobi

07.02.2017: 16-årige afghanske Ali bliver overfaldet af en molotovcocktail af sine danske klassekammerater.

07.02.2017: Folketinget erklærer at indvandrere og efterkommere fra såkaldt "ikke-vestlige" lande ikke skal betragtes som danskere.,

14.03.2017: Inger Støjberg fejrer sin 50 års udlændingestrømning med en kage.

20.04.2017: Den første European Islamophobia Report udkommer.

27.04.2017: Ligebehandlingsnævnet afviser en klage fra en gruppe elever, der har fået forbud mod at bede i skolen.

02.05.2017: Hadprædikantlisten sættes i værk.

24.06.2017: Det ekstreme højrefløjsparti, Danskernes Parti, nedlægges.

16.09.2017: Socialdemokratiet rykker deres politiske paradigme tættere på det politiske højre og fastslår, at muslimer er et problem. Dan Jørgensen "Vi tog fejl om udlændinge" (Information 2017).

04.10.2017: Det såkaldte maskeringsforbud, også kendt som "niqab-forbuddet", bliver foreslået af Dansk Folkeparti.

09.10.2017: CEDAs #SlukforHadet-kampagnen bliver sat i gang.

21.11.2017: Kommunalvalg med dårlige resultater for de to højrefløjspartier, Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige.

08.12.2017: 16-årige Tarek Adlouni bliver angiveligt angrebet af politiet ved en anti-Trump-demonstration, fordi han råber "Fuck Trump".

12.12.2017: Hadprædikantlisten udvides.

09.01.2018: Özlem Cekic bliver kritiseret for at inkludere indhold om omskæring i sin nye børnebog.

11.01.2017: Offentlig debat om forbud mod bederum i offentlige institutioner skærpes på grund af et forslag i Folketinget.

24.01.2018: Marie Krarup (DF) anmoder om at forbyde bederum på uddannelsesinstitutioner ved at påstå, at de pålægger social kontrol.

31.01.2018: Undervisningsministeriet udgiver en rapport vedrørende ungdomsuddannelsesinstitutioner, som indeholder stigmatiserende spørgsmål om muslimer, som eks. "Har du oplevet, at der udøves social kontrol, i form af at elever, der ikke følger bestemte regler i Islam, ekskluderes fra en gruppe?" (uvm.dk, 2018).

22.03.2018: Institut For Menneskerettigheder efterlyser en national handlingsplan, der skal sikre en koordineret og langsigtet indsats for at forebygge og bekæmpe hadforbrydelser.

08.05.2018: "Ghettopakken" økonomiske rammer bliver fastsat. Formålet hævdes at være at reducere parallelsamfundet og skabe bedre integration vha. større bøder, færre penge fra det offentlige og restriktioner for, hvordan man opdrager børn (skole og daginstitution mv.).

21.05.2018: Inger Støjberg hævder, at Ramadan giver befolkningen nogle praktiske, sikkerhedsmæssige og produktivitmæssige udfordringer i det moderne samfund.

14.06.2018: Mette Thiesen fremsætter en falsk anklage mod en iftar-begivenhed og hævder, at bevæbnede sharia-vagter deltager.

16.06.2018: En gruppe muslimer, der har tændt et bål under en picnic, bliver anklaget for at overtræde et afbrændingsforbud og for at angribe politiet i de offentlige medier. . Det viser sig senere, at politiet ikke blev angrebet, og at gruppen af muslimer havde fået tilladelse til at tænde bål.

17.06.2018: Kenneth Kristensen Berth betragter en Eid-kage solgt i et dansk supermarked som et tegn på den stigende islamisering af Danmark.

01.08.2018: "Niqab-forbuddet" træder i kraft.

26.08.2018: Steen Petersen opfordrer spansk politi til at skyde migranter, der kommer ind i Europa.

03.09.2018: Dansk Folkeparti lancerer en ny politisk kampagne med det ekskluderende budskab: "Smid tørklædet og meld dig ind i Danmark"

24.09.2018: Tredje udgave af årsrapporten om hadforbrydelser fra Det Nationale Kriminalpræventive Center udkommer.

04.10.2018: En kvinde iført niqab bliver verbalt overfaldet og skubbet af flere mænd i et dansk supermarked.

12.12.2018: Regeringen vil kortlægge "salafistiske og jihadistiske" miljøer.

13.12.2018: Forslag til ændring af lov om dagtilbud vedtages ved afstemning. Loven betyder en fratagelse af forældres ret til frit at vælge, hvor deres børn går i daginstitution, hvis de bor i "udsatte boligområder".

19.12.2018: Pernille Vermund oplyser, at assimilation er kriteriet for at opnå det danske statsborgerskab.

19.12.2018: Det besluttet ved afstemning at bevilge penge til Lindholm, som fremover skal huse udviste kriminelle asylansøgere.

20.12.2018: Håndtryksloven vedtages.

16.01.2019: Statsadvokaten henlægger en sag om en kvinde, der blev verbalt overfaldet iført niqab, idet hun hævder, at kvinden ikke var truet og derfor ikke kunne rejse tiltale på det grundlag, men forsømmer at betragte sagen som en hadforbrydelse.

21.02.2019: Regeringen indfører et 'paradigmeskift' i udlændinge- og integrationspolitikken med vægt på hjemsendelse af immigranter og flygtninge så hurtigt som loven (i henhold til internationale konventioner) tillader det.

01.07.2019: Som en del af "ghetto-loven" vil 1-årige småbørn, der bor i "udsatte boligområder" iht. §44 a være tvunget til at gå i obligatorisk daginstitution i mindst 25 timer om ugen.

15.08.2019: Højreorienterede parlamentsmedlemmer indrømmer at have stemt imod ansøgninger om statsborgerskab på baggrund af ansøgere, der stammer fra lande med muslimsk flertal.

07.10.2019: Det bliver afsløret, at danske jobcentre indhenter oplysninger fra nationale registre om ledige danske statsborgere, der er kategoriseret som 'ikke-vestlige indvandrere og efterkommere' uden borgerens samtykke eller viden.

24.10.2019: Det vedtages ved lov, at Immigrations- og Integrationsministeren må fratage dobbelte statsborgere deres danske statsborgerskab for at begrænse hjemvendelsen af danske borgere, der rejser til Syrien for at kæmpe.

12.11.2019: FN kritiserer Danmarks 'ghetto'-politik på baggrund af diskrimination af minoriteter.

06.12.2019: Revision af syv muslimske friskoler.

23.01.2020: Moské udsættes for hærværk og graffiti, hvor der står "muslimer, Islam= kræft".

29.01. 2020: Som en del af "ghettolovene" modtager 96 familier fraflytningsmeddelelser for at forlade deres hjem i Nøjsomhed, et alment boligområde i Helsingør.

30.01.2020: Parlamentet udsender en fælleserklæring om stigende bekymringer for antisemitisme i nynazistiske og islamiske kredse ("islamisk" blev senere rettet til "islamistisk"). Påstanden om en stigning i antisemitisme blandt muslimer viser sig senere at være ubegrundet, men udsagnet forbliver.

06.03.2020: Statsborgerskabsceremonier bliver udskudt, fordi COVID-19-foranstaltninger forbyder håndtryk, hvilket er i strid med loven, der håndhæver håndtryk som en væsentlig del af tildelingen af statsborgerskab.

19.05.2020: Højreekstremist idømmes tre års fængsel for at have fremstillet en bombe, men bliver ikke tiltalt efter terrorparagraffen.

28.05.2020: Beboere i Mjølnerparken stævner staten for diskrimination i forbindelse med "ghetto-loven".

08.08.2020: Eid-fejring og en somalisk begravelse får skylden for stigning i COVID-19-sager.

04.09.2020: Politisk og offentlig debat om forbud mod ikke-medicinsk omskæring af drenge.

24.09.2020: Odense Kommune politianmelder en imam for at have forhandlet en ikke-retlig bindende skilsmisseaftale.

07.10.2020: Regeringen foreslår at sigte imamer med tre års fængsel for rådgivning i skilsmisseforhandlinger.

09.10.2020: Regeringen fremsætter et lovforslag om, at alle religiøse prædikener skal afholdes på dansk eller oversættes til dansk.

12.10.2020: Flere muslimske trosbaserede skoler får deres midler frataget af regeringen.

01.11.2020: Det er bekræftet, at Said Mansoour, en tidligere dansk statsborger, som er blevet udvist til Marokko, er blevet idømt en dødsdom efter at være blevet fundet skyldig i terroranklager i Marokko.

03.11.2020: Udlændinge- og Integrationsminister Mattias Tesfaye fjerner rapport om "social kontrol" fra Integrationsministeriets hjemmeside.

14.11.2020: Regeringen indfører en landsdækkende kampagne mod 'negativ social kontrol'.

12.11.2020: Folketinget udsender en erklæring om, at "islamistiske kræfter" vender muslimske borgere mod Danmark og erklærer, at det er afgørende at bekæmpe dem for at sikre dansk demokrati og social sammenhængskraft.

14.01.2021: Folketinget stemmer for at sigte tidligere integrationsminister Inger Støjberg for ulovligt at adskille unge asylansøgere.

22.04.2021: Regeringen indfører skærpede krav for at opnå dansk statsborgerskab.

07.05.2021: Danmark kritiseres af FN, særlig for behandlingen af udlændinge og asylansøgere.

15.06.2021: Der implementeres nye politikker for at forhindre såkaldte "parallelsamfund".

13.12.2021: Den hidtidige integrationsminister, Inger Støjberg, bliver kendt skyldig og idømt 60 dages fængsel for brud på ministeransvarsloven og menneskerettighederne.

15.12.2021: Beboere, som er påvirket af den racistiske 'ghettopolitik' og sagsøger regeringen for diskrimination, får deres retssag godkendt til at fortsætte i retten.

